

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

27. oktober 1994 *

Indhold

Sagens faktiske omstændigheder	964
a) Den administrative procedure	965
b) Aftalens indhold og retlige baggrund	967
Parternes påstande	973
Parternes anbringender og argumenter	974
A — Første gruppe anbringender: den administrative procedures lovlighed	976
Første anbringende: tilsidesættelse af væsentlige formkrav	976
Sammenfatning af parternes argumentation	976
Rettens bemærkninger	977
Andet anbringende: modsigelse mellem beslutningens begrundelse og konklusion	978
Sammenfatning af parternes argumentation	978
Rettens bemærkninger	979
B — Anden gruppe anbringender: »generelle synspunkter«	980
Første anbringende: Beslutningen hviler på væsentligt urigtige omstændigheder	980
Sammenfatning af parternes argumentation	980
Rettens bemærkninger	981
Andet anbringende: Den omstridte aftale tilsidesætter ikke Fællesskabets konkurrenceregler	982
Sammenfatning af parternes argumentation	982
Rettens bemærkninger	985
Tredje anbringende: Det Forenede Kongeriges myndigheder har ikke tilsidesat traktatens artikel 5	988
Sammenfatning af parternes argumentation	988
Rettens bemærkninger	989
Fjerde anbringende: tilsidesættelse af bevisbyrdereglerne	990

* Processprog: engelsk.

Sammenfatning af parternes argumentation	990
Rettens bemærkninger	991
C — Tredje gruppe anbringender	992
Første anbringende: Der foreligger ikke en aftale i traktatens artikel 85, stk. 1's forstand	992
Sammenfatning af parternes argumentation	992
Rettens bemærkninger	993
Andet anbringende: Udsendelse af data om hver enkelt konkurrent udgør ikke en konkurrencebegrænsning	994
Anbringendets første led: Der foreligger ikke en begrænsning af konkurrencen som følge af en påstået »hindring af skjult konkurrence«	995
Sammenfatning af parternes argumentation	995
Rettens bemærkninger	998
Anbringendets andet led: Der foreligger ikke en konkurrencebegrænsning som følge af en påstået forøgelse af hindringerne for adgang til markedet for producenter, som ikke er deltagere i aftalen	1000
Sammenfatning af parternes argumentation	1000
Rettens bemærkninger	1001
Anbringendets tredje led: Møderne i AEA udgør ikke en konkurrencebegrænsning	1002
Sammenfatning af parternes argumentation	1002
Rettens bemærkninger	1003
Tredje anbringende: Formidlingen af oplysninger vedrørende salg foretaget af hver aftaledeltagers forhandlere begrænser ikke konkurrencen	1004
Anbringendets første led: Der foreligger ingen risiko for identifikation af en konkurrents salg	1004
Sammenfatning af parternes argumentation	1004
Rettens bemærkninger	1005
Anbringendets andet led: Der foreligger ikke risiko for begrænsning af forhandlernes aktivitet og af parallelimporten	1006
Sammenfatning af parternes argumentation	1006
Rettens bemærkninger	1007
Fjerde anbringende: Der foreligger ikke en påvirkning af handelen mellem medlemsstater	1008
Sammenfatning af parternes argumentation	1008

DEERE MOD KOMMISSIONEN

Rettens bemærkninger	1009
Femte anbringende: Afslaget på at anvende traktatens artikel 85, stk. 3, er uberettiget	1010
Sammenfatning af parternes argumentation	1010
Rettens bemærkninger	1011
Sagens omkostninger	1013

I sag T-35/92,

John Deere Limited, Edinburgh (Det Forenede Kongerige), ved advokaterne Hans-Jörg Niemeyer og Rainer Bechtold, Stuttgart, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch og Wolter, 11, rue Goethe,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Julian Currall, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af Solicitor Stephen Kon og Barrister Leonard Hawkes, Bar of England and Wales, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremliis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 92/157/EØF af 17. februar 1992 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/31.370 og 31.446 — UK Agricultural Tractor Registration Exchange, EFT L 68, s. 19),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Anden Afdeling)

sammensat af præsidenten, J.L. Cruz Vilaça, og dommerne C.P. Briët, D.P.M. Barrington, A. Saggio og J. Biancarelli,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 16. marts 1994,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

- 1 Agricultural Engineers Association Limited (herefter benævnt »AEA«) er en erhvervs sammenslutning for alle fabrikanter eller importører af landbrugstraktorer, der driver virksomhed i Det Forenede Kongerige. På tidspunktet for de i sagen

omhandlede omstændigheder havde sammenslutningen ca. 200 medlemmer, heriblandt Case Europe Limited, John Deere Limited, Fiatagri UK Limited, Ford New Holland Limited, Massey-Ferguson (United Kingdom) Limited, Renault Agricultural Limited, Same-Lamborghini (UK) Limited og Watweare Limited.

a) *Den administrative procedure*

- 2 Den 4. januar 1988 anmeldte AEA, for at opnå primært en negativattest og subsidiært en individuel fritagelseserklæring, en aftale til Kommissionen vedrørende en ordning for udveksling for oplysninger, der var baseret på data vedrørende indregistreringer af landbrugstraktorer, der findes i Det Forenede Kongeriges Transportministerium, og som var benævnt »UK Agricultural Tractor Registration Exchange« (herefter benævnt »første anmeldelse«). Denne aftale om udveksling af oplysninger afløste en tidligere aftale fra 1975, der ikke var blevet anmeldt til Kommissionen. Denne var blevet opmærksom på den sidstnævnte aftale i 1984 i anledning af undersøgelser, som den foretog, efter at den havde fået forelagt en klage over, at der blev lagt hindringer i vejen for parallelimport.
- 3 Medlemskab af den anmeldte aftale kan opnås af alle fabrikanter eller importører af landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige, uanset om de er medlemmer af AEA. Denne er sekretariatet for aftalen. Medlemsantallet har varieret i den periode, hvor undersøgelserne i sagen har stået på, i overensstemmelse med den omstrukturering, branchen har gennemgået; på tidspunktet for anmeldelsen deltog otte fabrikanter i aftalen, heriblandt sagsøgeren. Parterne i aftalen er de otte virksomheder, der er nævnt i præmis 1 ovenfor, og som ifølge Kommissionen har 87-88% af det britiske traktormarked, mens resten af markedet deles af flere små fabrikanter.
- 4 Den 11. november 1988 sendte Kommissionen en meddelelse af klagepunkter til AEA, til hver af de otte medlemmer, der var omfattet af den første anmeldelse, og til Systematics International Group of Companies Limited (herefter benævnt

»SIL«), et edb-serviceselskab, der er ansvarlig for behandlingen og anvendelsen af de data, der findes i V55-blanketten (se præmis 6 nedenfor). Den 24. november 1988 besluttede parterne i aftalen at suspendere den. Under en høring i Kommissionen gjorde parterne gældende, idet de især henviste til en undersøgelse, der var foretaget af professor Albach, der er medlem af Berlin Science Center, at de uddelte oplysninger havde en gavnlig virkning på konkurrencen. Den 12. marts 1990 anmeldte fem parter i aftalen, herunder sagsøgerne, en ny aftale til Kommissionen (herefter benævnt »anden anmeldelse«) vedrørende udsendelse af oplysninger, der benævntes »UK Tractor Registration Data System« (herefter benævnt »Data System«), og forpligtede sig til ikke at gennemføre det nye system, før de havde modtaget en reaktion fra Kommissionen på deres anmeldelse.

- 5 Ved beslutning 92/157/EØF af 17. februar 1992 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/31.370 og 31.446 — UK Agricultural Tractor Registration Exchange, EFT L 68, s. 19) (herefter benævnt »beslutningen«) har Kommissionen

— fastslået, at aftalen om udveksling af oplysninger om indregistreringer af landbrugstraktorer er i strid med traktatens artikel 85, stk. 1, »i det omfang den medfører udveksling af oplysninger, der tjener til at bestemme de enkelte konkurrenters salg, samt oplysninger om forhandlernes salg og import af egne varer« (artikel 1)

— afslået ansøgningen om fritagelse i henhold til traktatens artikel 85, stk. 3, (artikel 2)

— pålagt AEA og parterne i aftalen at indstille overtrædelsen, dersom det ikke allerede er sket, og for fremtiden at undlade at indgå nogen aftale, der kan have det samme eller et lignende formål eller den samme eller en lignende virkning (artikel 3).

b) *Aftalens indhold og retlige baggrund*

- 6 I henhold til lovgivningen i Det Forenede Kongerige skal alle køretøjer indregistreres i Department of Transport, såfremt de skal anvendes på offentlig vej i Det Forenede Kongerige. Ansvar for sådanne indregistreringer påhviler the Local Vehicles Licensing Offices (herefter benævnt »LVLO«), hvoraf der findes ca. 60. Fremgangsmåden for indregistrering af køretøjer er reguleret i en ministeriel instruks med titlen »Procedure for the first licensing and registration of motor Vehicles«. Ifølge denne instruks skal ansøgningen om indregistrering af et køretøj indgives på en særlig blanket, blanket V55. Efter aftale med Department of Transport tilsender dette SIL nogle af de oplysninger, som det modtager i forbindelse med indregistrering af køretøjer.

- 7 Parterne har forskellige opfattelser med hensyn til en række faktiske forhold vedrørende de oplysninger, som den nævnte blanket indeholder, og anvendelsen af disse oplysninger. De punkter, hvorom der er uenighed, kan sammenfattes som følger:

- 8 Sagsøgeren har anført, at blanket V55 findes i fem forskellige varianter, der er nummereret V55/1-V55/5, og som er beskrevet i den førnævnte instruks om fremgangsmåden. Blanketterne V55/2 og V55/4, som kun blev brugt af British Leyland, benyttes ikke længere, mens blanket V55/3, som bliver benyttet ved tab eller tyveri af blanket V55/1, bliver udfyldt i hånden. Nærværende sag angår således alene blanketterne 1 og 5.

- 9 Kommissionen har på sin side anført, at blanketterne hovedsagelig findes i to varianter, dels blanketterne V55/1-V55/4, som bliver »udfyldt på forhånd« af fabrikanterne og eneimportørerne, og som benyttes af eneforhandlerne til indregistrering af de køretøjer, de får leveret, dels blanket V55/5, der benyttes ved parallelimport.

- 10 Hertil har sagsøgeren anført, at den af Kommissionen benyttede sondring er vildledende. Blanket V55/5 benyttes dels, når brugte køretøjer for første gang indregistreres i Det Forenede Kongerige, dels når køretøjer indføres til Det Forenede Kongerige af uafhængige importører.
- 11 Sagsøgeren har først anført, at alene blanket V55/1, hvis bagside bliver udfyldt af køretøjets registrerede ejer, dvs. kunden eller ejeren, »udfyldes på forhånd« på forsiden af køretøjets fabrikant eller importør. Bortset fra de oplysninger, som findes nederst på siden, gengives oplysningerne på første side af blanket V55/1 på en kopi, nemlig andet blad. Den nederste halvdel af dette blad er forbeholdt statistiske oplysninger. Bladet kan også udfyldes af den registrerede ejer af køretøjet. Selv om det statistiske afsnit ikke skulle være blevet udfyldt af den registrerede ejer, kræves det af den autoriserede forhandler, som har forestået salget, i henhold til den førnævnte ministerielle instruks, at angive kundens postnummer. Den således udfyldte blanket sendes dernæst til det lokale LVLO, som adskiller de to blade og videregiver første blad til Driver and Vehicles Licensing Center, som udsteder indregistreringspapirerne. Den ministerielle instruks bestemmer endvidere, at det andet blad sendes til et edb-firma, der for hver hovedkategori af køretøjer af branchen er udpeget over for de offentlige myndigheder. For landbrugstraktorerens vedkommende drejer det sig om SIL.
- 12 Sagsøgeren har desuden anført, at blanket V55/5 benyttes til samtlige salg bortset fra førstegangssalg. Sagsøgeren bestrider endvidere Kommissionens opfattelse, hvorefter blanketten muliggør identifikation af parallelimport. SIL anvender de i blanketten indeholdte oplysninger, hvorefter blanketten makuleres, uden at den på noget tidspunkt har været stillet direkte til rådighed for deltagerne i aftalen.

- 13 Ifølge Kommissionen indeholder blanketten følgende oplysninger, idet sagsøgeren dog ikke på alle punkter deler Kommissionens opfattelse:

- Mærke (producent).

- Model-, serie- og chassissnummer: Det er sagsøgerens opfattelse, at det i beslutningens punkt 14, tredje led, anførte på dette punkt er ufuldstændigt og unøjagtigt. Ifølge sagsøgeren er disse oplysninger udelukkende til intern brug i SIL med det formål at hindre dobbelte indregistreringer. Sagsøgeren har endvidere anført, at SIL — modsat Kommissionens opfattelse — ikke stiller køretøjernes serienummer til rådighed for deltagerne. Det fremgik endvidere på det møde, der blev afholdt mellem parterne og den refererende dommer den 7. december 1993, at oplysningerne vedrørende serienummer (eller chassissnummer) registreres af SIL, men ifølge ordningen i den første anmeldelse ikke længere videregives til aftalens deltagere, idet det siden den 1. september 1988 er aftalt, at SIL ikke længere tilstiller deltagerne i aftalen indregistreringsblanketten for køretøjerne.

- Oprindelig forhandler og sælger (kodenummer, navn, adresse og postnummer): Ifølge sagsøgeren, hvis oplysninger på dette punkt er blevet bekræftet af SIL under det den 7. december 1993 afholdte møde, og anderledes end anført i beslutningens punkt 14, fjerde led, registrerer SIL ikke i sin database forhandlerens navn, adresse og postnummer. I øvrigt registreres den oprindelige forhandlers kodenummer (rubrik 54) kun i det tilfælde, hvor der ikke foreligger kodenummer for den sælgende forhandler (rubrik 61).

- Fuldstændigt postnummer for køretøjets registrerede ejer.

- Den registrerede ejers navn og adresse: Sagsøgeren har her bestridt oplysningerne i beslutningens punkt 14, syvende led, hvorefter SIL skulle uddrage køretøjets ejers navn og adresse fra blanket V55. Hertil blev det under det den 7. december 1993 afholdte møde bekræftet, at selv om disse oplysninger eventuelt skulle forekomme på s. 3 i blanket V55, som er den eneste side, der sendes til SIL, så registreres disse oplysninger ikke af SIL og videresendes følgelig ikke til deltagerne i aftalen.

- 14 Sagsøgeren har anført, at de af SIL benyttede oplysninger, der ifølge sagsøgeren udelukkende vedrører indregistreringerne og ikke de foretagne salg, er følgende:

- køretøjets mærke (rubrik 18)
- køretøjets model (rubrik 21)
- beskrivelse af køretøjets karosseri (rubrik 23)
- forhandleren, der har forestået salget (rubrik 61)
- den registrerede ejers postområde (rubrik 70)
- datoen for SIL's modtagelse af blankettens andet blad.

- 15 Det er Kommissionens opfattelse, at de oplysninger, der tilstilles deltagerne i aftalen, kan henføres til følgende tre adskilte kategorier:

- De aggregerede data vedrørende branchen: branchens samlede salg, med eller uden opdeling efter antal hk og kraftoverførselsform. Disse oplysninger er tilgængelige for perioder på henholdsvis et år, et kvartal, en måned eller en uge.
- Oplysninger vedrørende en enkelt deltagers salg: antallet af enheder solgt af den enkelte producent og hans markedsandel fordelt på forskellige geografiske områder, nemlig henholdsvis hele Det Forenede Kongerige, en region, et grevskab eller et forhandlerområde, identificeret ved hjælp af de postnumre, som er omfattet af det pågældende område. Disse oplysninger fås for perioder, der dækker henholdsvis en måned, et kvartal, eller et år (i sidstnævnte tilfælde de sidste tolv måneder, kalenderåret eller en anden tolv måneders periode).

- Oplysninger vedrørende deltagerens autoriserede forhandlere, som indgår i deres forhandlernet, herunder import og eksport foretaget af forhandlerne på deres respektive salgsområder. Det er således muligt at fastslå importen og eksporten mellem de forskellige forhandlerområder og at sammenligne disse salgsaktiviteter med forhandlerens afsætning i deres eget salgsområde.
- 16 Kommissionen har endvidere anført, at SIL indtil den 1. september 1988 sendte deltagerne kopier af blanket V55/5, der benyttes af de uafhængige importører. Efter den nævnte dato fik de alene videregivet oplysningerne fra denne blanket. Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at dette gjorde det muligt at identificere import fra andre lande i Fællesskabet, først og fremmest ved hjælp af serienummet.
- 17 Sagsøgeren har anført, at såfremt Retten annullerer beslutningen, vil deltagerne i aftalen anvende det af den anden anmeldelse omfattede Data System, og efter denne ordning stiller SIL fire kategorier af oplysninger til rådighed for deltagerne:
- Aggregerede data vedrørende branchen: Hver deltager kan få oplysninger vedrørende det samlede antal indregistreringer inden for branchen, enten uden nogen produktopdeling i modeller eller med en opdeling på grundlag af antal hk eller kraftoverførselsform, og dette enten for Det Forenede Kongerige samlet eller for hver af de ti regioner, som hører under Ministeriet for Landbrug, Fiskeri og Fødevarer (herefter benævnt »Landbrugsministeriet«), såvel som efter landbrugstype, efter grevskab, efter de egne forhandleres salgsområder eller efter postnummer. Disse salg kan præsenteres enten månedligt eller ugentligt.
- Oplysninger vedrørende den pågældende virksomheds egne salg: SIL kan tilstille deltagerne »skræddersyede« udtog vedrørende deres individuelle salg såvel som vedrørende deres salg fordelt på modeller, for Det Forenede Kongerige som helhed, for Landbrugsministeriets regioner, for landbrugstyper, for grevskab, for egne forhandleres salgsområder og for postnummer. SIL kan

endvidere individuelt meddele hver producent oplysninger, enten i aggregeret form eller fordelt på modeller, om salg foretaget af en forhandler på hans område eller om en forhandlers samlede afsætning uden angivelse af salgssted. Disse oplysninger vil kunne meddeles månedligt. Endvidere anfører sagsøgeren, at når beslutningen i punkt 26 omhyggeligt opregner de oplysninger, som kan fremsendes i denne forbindelse, skal udtrykkene forhandlernes »import« og »eksport« forstås som dels salg foretaget af andre forhandlere inden for et givet salgsområde, dels salg foretaget af en forhandler uden for vedkommendes eget salgsområde. Disse udtryk, som kunne misforstås, betegner på ingen måde import fra andre medlemsstater eller eksport til andre medlemsstater. Systemet har således ikke til formål at overvåge parallelimport. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionens fremstilling er vildledende. Systemet giver kun oplysning til de enkelte aftaledeltagere om det samlede salg til kunder inden for en forhandlers område, uden at det angives, hvilken forhandler der har foretaget et givet salg, såvel som oplysning om en forhandlers samlede salg til kunderne inden for vedkommendes salgsområde.

- Oplysning om de enkelte konkurrenters salg: SIL kan give oplysning om en given konkurrents samlede omsætning, med eller uden opdeling på de enkelte modeller, for henholdsvis Det Forenede Kongerige, enkelte regioner under Landbrugsministeriet, landbrugstype, grevskab, egne forhandlerområder eller postnummer. Disse oplysninger kan meddeles månedligt.

- Oplysninger fra blanket V55: chassismumre, indregistreringsdato for hver traktor af et mærke, der forhandles i Det Forenede Kongerige. Disse oplysninger meddeles månedsvis. De har til formål at muliggøre kontrol med garanti- og rabatkrav.

¹⁸ Omkostningerne for SIL's ydelser faktureres til de enkelte aftaledeltagere på et individuelt forhandlet grundlag. Hver deltager i aftalen har en individuel kontrakt

med SIL. Sagsøgeren har endvidere betonet, at trods systemets navn er der ikke tale om udveksling af oplysninger mellem de enkelte deltagere. Skulle sådanne informationsudvekslinger have fundet sted, har sagsøgeren ikke deltaget heri, og de er ikke et led i selve systemet.

Parternes påstande

19 Sagsøgeren har ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 7. maj 1992 anlagt nærværende sag.

20 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens beslutning af 17. februar 1992 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 1 (IV/B-2/31.370 og 31.466 — UK Agricultural Tractor Registration Exchange), annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

21 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger.

- 22 Efter afslutningen af den skriftlige forhandling har formanden for Rettens Anden Afdeling, ved kendelse af 28. oktober 1993 og med henblik på den mundtlige forhandling, forenet nærværende sag med sag T-34/92, Fiatagri UK Limited og New Holland Ford Limited mod Kommissionen, idet dog visse dele af stævningen i nærværende sag og visse af stævningens bilag skal behandles som fortrolige i forhold til sagsøgerne i sag T-34/92.
- 23 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Anden Afdeling) besluttet at åbne den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse. Retten har dog anmodet Kommissionen om at besvare visse skriftlige spørgsmål og fremlægge visse dokumenter. Kommissionen har besvaret spørgsmålene og har fremlagt de ønskede dokumenter den 2. december 1993. Endvidere har sagens parter sammen med SIL været indkaldt til et møde med den refererende dommer, jf. procesreglementets artikel 64, hvilket fandt sted den 7. december 1993. Sagens parter har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i offentligt retsmøde den 16. marts 1994. I det offentlige retsmøde afgav vidnet Hodges fra firmaet SIL forklaring, jf. procesreglementets artikel 68 ff.

Parternes anbringender og argumenter

- 24 Sagsøgeren har anført elleve anbringender til støtte for påstanden om annullation, hvilke anbringender fordeler sig på tre grupper.
- 25 Med hensyn til lovligheden af den administrative procedure har sagsøgeren gjort gældende, at:

— Beslutningen tilsidesætter væsentlige formkrav.

— Beslutningen indeholder en modsigelse mellem begrundelsen og konklusionen.

26 Som anden gruppe anbringender har sagsøgeren anført fire »generelle« synspunkter, nemlig, at:

- Beslutningen hviler på væsentligt urigtige omstændigheder.
- Informationsudvekslingsordningen medfører ikke i sig selv en tilsidesættelse af konkurrencereglerne, og beslutningen er uforenelig med Fællesskabets konkurrencepolitik og indebærer følgelig magtfordrejning.
- De af sagen omfattede fremgangsmåder indebærer ikke, at Det Forenede Kongeriges myndigheder har tilsidesat EØF-traktatens artikel 5.
- Beslutningen er i strid med bevisbyrdereglerne.

27 Endelig omfatter den tredje gruppe fem anbringender. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort følgende gældende:

- Sagens informationsudvekslingsordning udgør ikke en aftale i traktatens artikel 85, stk. 1's forstand.
- Udsendelse af data om hver enkelt konkurrent udgør ikke en konkurrencebegrænsning.
- Det samme gælder udsendelse af data om de af aftaleparternes forhandlere foretagne salg.
- Sagens informationsudvekslingsordning påvirker ikke samhandelen mellem medlemsstaterne tilstrækkelig mærkbart.

— Såfremt informationsudvekslingsordningen, i strid med sagsøgerens opfattelse, må anses for omfattet af traktatens artikel 85, stk. 1, er betingelserne for at anvende artikel 85, stk. 3, opfyldt.

Første gruppe anbringender: den administrative procedures lovlighed

A — *Første anbringende: tilsidesættelse af væsentlige formkrav*

Sammenfatning af parternes argumentation

- 28 Sagsøgeren har anført, at beslutningen næppe er blevet bekræftet i overensstemmelse med kravene i artikel 12 i Kommissionens forretningsorden 63/41/EØF af 9. januar 1963 (EFT Anden Serie VII, s. 9), foreløbigt opretholdt ved artikel 1 i Kommissionens afgørelse 67/426/EØF af 6. juli 1967 (EFT Anden Serie VII, s. 14), som senest ændret ved Kommissionens afgørelse 86/61/EØF, Euratom, EKSF af 8. januar 1986 (EFT L 72, s. 34), der gjaldt på daværende tidspunkt. Sagsøgeren henviser herved til Rettens dom af 27. februar 1992, forenede sager T-79/89, T-84/89, T-85/89, T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94-89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 og T-104/89, BASF m.fl. mod Kommissionen (Sml. II, s. 315), og selskabet har gjort gældende kun at have modtaget en kopi af beslutningen, hvorfor det ikke ved, om denne er blevet behørigt bekræftet af Kommissionens formand og generalsekretær i overensstemmelse med reglerne i førnævnte foreløbige forretningsordens artikel 12. Sagsøgeren har følgelig opfordret Kommissionen til som en bevisforanstaltning i nærværende sag at fremlægge den originale kommissionsbeslutning og har anmodet Retten om, såfremt Kommissionen skulle nægte fremlæggelsen, at anordne den fornødne bevisoptagelse i denne henseende. Såfremt fremlæggelsen af den originale beslutning skulle afsløre en tilsidesættelse af artikel 12 i Kommissionens foreløbige forretningsorden, ville den meddelte beslutning være behæftet med en væsentlig formmangel og måtte følgelig annulleres.

- 29 Sagsøgeren har tillige gjort gældende, at selskabet ikke ved, om der ved den ikke offentliggjorte kommissionsbeslutning af 5. november 1980 om delegering af beføjelser til det kommissionsmedlem, der er ansvarlig i konkurrencespørgsmål, er givet dette medlem bemyndigelse til at meddele kopier af beslutninger. Sagsøgeren finder endvidere, at i det omfang Kommissionen måtte gøre brug af denne delegation af beføjelser, burde delegationen fremlægges, således at Retten ville være i stand til at foretage kontrol med, om den delegerede beføjelse er udøvet lovligt. Yderligere har sagsøgeren anført, at Kommissionen i den foreliggende sag ikke gyldigt kunne samtykke i en delegering af beføjelser, eftersom Domstolen har fastslået, at delegering af beføjelser til et enkelt kommissionsmedlem skal offentliggøres. Da Kommissionen ikke har offentliggjort vedtagelsen af en delegering af beføjelser, er beslutningen behæftet med en væsentlig formangel og bør annulleres.
- 30 Kommissionen har gjort gældende, at sagsøgeren intet har anført til støtte for, at den ikke har overholdt sin forretningsorden i det foreliggende tilfælde. Den har endvidere gjort gældende, at anbringendet ikke er nærmere underbygget og følgelig må forkastes. Endelig har den anført, at meddelelsen af beslutningen er retmæssig, eftersom Kommissionens generalsekretær har påtegnet den som en bekræftet kopi, og modtageren har været i stand til at gøre sig bekendt med den. Kommissionen anser sig følgelig ikke for forpligtet til at fremlægge beslutningen i original, hvilket den imidlertid vil gøre, såfremt Retten måtte forlange det.

Retten bemærkninger

- 31 Retten bemærker, at eftersom der ikke foreligger nogen som helst omstændighed, der kan rejse tvivl om gyldigheden af den beslutning, der er genstanden for nærværende søgsmål, således som den er blevet meddelt sagsøgeren, må den være omfattet af den gyldighedsformodning, der knytter sig til Fællesskabets retsakter. Eftersom sagsøgeren ikke har fremlagt det mindste bevis, der kan afkræfte denne formodning, bør Retten ikke anordne den begærede bevisoptagelse. Hvad endvidere angår spørgsmålet om, hvorvidt proceduren for vedtagelsen af kopien af beslutningen og meddelelsen af denne var forskriftsmæssig, finder Retten, at selv

om det blev bevist, at der er mangler ved denne kopi, eller at den ikke blev meddelt virksomhederne forskriftsmæssigt, ville sådanne mangler under alle omstændigheder være uden betydning for beslutningens lovlighed og så meget mindre for spørgsmålet om dens eksistens og ville alene have betydning for så vidt angår den dato, på hvilken fristen for indbringelse af et søgsmål vedrørende beslutningen begynder at løbe. Hertil kommer, at sagsøgeren, således som det fremgår af selve sagens indhold, her har været i stand til fuldt ud at få kendskab til beslutningen og til at gøre sine proceduremæssige rettigheder gældende i fuldt omfang. I nærværende sag blev der således tilsendt sagsøgeren en kopi af beslutningen, der var forsynet med overensstemmelsespåtegning fra Kommissionens generalsekretær. Da der ikke foreligger nogen konkret omstændighed, på grundlag af hvilken der kan rejses tvivl om, at den er forskriftsmæssig, er en sådan kopi autentisk (Domstolens dom af 17.10.1989, forenede sager 97/87, 98/87 og 99/87, Dow Chemical Iberica m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 3165, præmis 59, og Rettens dom af 7.7.1994, sag T-43/92, Dunlop Slazenger mod Kommissionen, Sml. II, s. 441, præmis 24 og 25). Under hensyn til alle disse omstændigheder må anbringendets første led herefter forkastes, uden at Retten finder det nødvendigt at imødekomme sagsøgerens begæring om fremlæggelse af dokumenter.

Andet anbringende: modsigelse mellem beslutningens begrundelse og konklusion

Sammenfatning af parternes argumentation

- 32 Sagsøgeren har anført, at beslutningens konklusion mangler sammenhæng og klarhed. Først skal deltagerne i aftalen ifølge artikel 1 og 3 i beslutningens konklusion ophæve informationsudvekslingsordningen i det omfang, denne gør det muligt at kende de enkelte konkurrenters afsætning, samtidig med at beslutningen, hvilket modsiger denne konklusion, godkender en informationsudveksling vedrørende salg foretaget af de forskellige konkurrenter, dvs. med mulighed for at kende oplysningerne for den enkelte, blot disse oplysninger er et år gamle. Dernæst bestemmes det i de samme artikler i konklusionen, at deltagerne skal ophæve informationsudvekslingsordningen i det omfang, den giver deltagerne oplysninger om salg og import,

gennemført af deres egne forhandlere. I beslutningen præciseres det imidlertid ikke, hvorvidt formidling af oplysninger vedrørende forhandlernes salg er lovlig, i hvert fald når de aggregerede oplysninger vedrører mindst ti køretøjer, således som angivet i beslutningens punkt 54, eller om formidling af sådanne oplysninger stadig må anses som egnet til at begrænse forhandlernes virksomhed, således som det synes antydnet i punkt 55 og 56, i hvilket tilfælde det må oplyses, under hvilke betingelser informationsudvekslingsordningen er udformet således, at enhver mulighed for at begrænse forhandlernes virksomhed er udelukket.

- 33 Kommissionen har anført, at ud fra beslutningens begrundelse, herunder navnlig punkt 61, der vedrører informationsudveksling, som ikke i sig selv indebærer en konkurrencebegrænsning, er beslutningens konklusion tilstrækkeligt klar (Domstolens dom af 16.12.1975, forenede sager 40/73-48/73, 50/73, 54/73-56/73, 111/73, 113/73 og 114/73, Suiker Unie m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 1663).

Rettens bemærkninger

- 34 Retten bemærker hertil for det første, at beslutningen i punkt 50 undersøger, i hvilket omfang en informationsudveksling vedrørende tidligere salg er egnet til at fordreje konkurrencen på det pågældende marked. I punktets sidste afsnit anfører Kommissionen, »at en årlig udveksling af et år gamle salgstal for de enkelte konkurrenter for Det Forenede Kongerige som helhed og opdelt efter MAFF-region, jordens udnyttelse og model kan accepteres som kommercielle oplysninger, der ikke forårsager nogen mærkbar forvridning af konkurrencen mellem fabrikanterne eller mellem forhandlerne på det britiske traktormarked«. Dette udsagn vedrører udelukkende udsendelse til deltagerne i aftalen af data vedrørende den enkelte konkurrents salg. Dels fremgår det af ordlyden, at udsagnet kun vedrører oplysninger, der udsendes årligt, og ikke foregriber Kommissionens vurdering af lovligheden af den samlede informationsudvekslingsordning for så vidt som visse af oplysningerne, der udveksles gennem ordningen, udveksles ugentligt, månedligt eller kvartalsvis.

Dels berører en sådan vurdering ikke, i forhold til traktatens artikel 85, spørgsmålet om ordningens lovlighed i relation til denne bestemmelse med hensyn til salg, foretaget af de enkelte deltageres forhandlere. En sådan vurdering er følgelig ikke uforenelig med førnævnte artikel 1 i beslutningens konklusion.

- 35 Retten bemærker for det andet, at det klart fremgår af en sammenligning af beslutningens punkt 54, 55 og 56, at Kommissionen ikke anser udsendelse til aftalens deltagere af oplysninger vedrørende skete salg for egnet til at fordreje konkurrencen på det pågældende marked, medmindre de udsendte oplysninger vedrører aggregerede salg på under ti enheder. Sagsøgeren kan derfor heller ikke påberåbe sig en modsigelse mellem denne del af beslutningens begrundelse og dens konklusion, som begrundelsen udgør det nødvendige grundlag for.
- 36 Det følger heraf, at sagsøgerens andet anbringende, hvorefter der skulle foreligge en modsigelse imellem beslutningens begrundelse og artikel 1 og 3 i dens konklusion, må forkastes.

B — *Anden gruppe anbringender: »generelle synspunkter«*

Første anbringende: Beslutningen hviler på væsentligt urigtige omstændigheder

Sammenfatning af parternes argumentation

- 37 Sagsøgeren har anført, at beslutningen kun kan vedrøre den nye informationsudvekslingsordning, som blev anmeldt til Kommissionen den 12. marts 1990, idet et

pålæg om at bringe en aftale til ophør, som udtrykkeligt er blevet ophævet, er retsstridigt. Følgelig kan pålægget kun vedrøre den nye aftale. Et sådant pålæg er imidlertid uberettiget, når Kommissionens standpunkt, hvorefter de »konkurrencebegrænsende omstændigheder«, som var blev fastslået i det gamle system, består uændret i den nye ordning, hviler på en faktisk vildfarelse. De to ordninger adskiller sig fra hinanden på flere punkter, således at Kommissionens synspunkter vedrørende de elementer i den gamle ordning, der ikke er gentaget i den nye ordning, er uden relevans.

- 38 Kommissionen har anført, at den har skullet tage stilling til den i 1988 anmeldte ordning, som der henvises til i anmeldelsen af 12. marts 1990, og som ikke er blevet tilbagekaldt, idet Data System-ordningen kun er blevet anmeldt af fem af de virksomheder, der deltog i aftalen. Under alle omstændigheder finder Kommissionen, at Data System, i hvilken ændringerne er begrænset til fire slags oplysninger, ikke indebærer så væsentlige ændringer i forhold til den første anmeldelse, at dette ville berettige til en selvstændig vurdering. Ligesom den gamle ordning muliggør den nye en identifikation af den enkelte traktors oprindelse og bestemmelsessted. Det er således klart, at beslutningen omfatter både den første anmeldelse og de ændringer, som skete i denne i 1990.

Rettens bemærkninger

- 39 Retten må indledningsvis give Kommissionen medhold i, at når den i sagen havde fået forelagt både den første og den anden anmeldelse, var den forpligtet til at undersøge begge lovlighed i relation til traktatens artikel 85, dels fordi den anden anmeldelse ikke hidrørte fra samtlige virksomheder, der stod bag den første anmeldelse, dels da anmelderne ikke udtrykkeligt havde tilbagetrukket den første af de to anmeldelser. Følgelig må anbringendets første led, hvorefter beslutningen kun kan omhandle den nye ordning, forkastes.

- 40 Retten bemærker dernæst, at det i beslutningens punkt 65, efter en gennemgang af den i den anden anmeldelse omhandlede informationsudvekslingsordnings forenelighed med traktatens artikel 85, udtales, at »argumentationen ovenfor vedrørende artikel 85, stk. 1 og 3, gælder på tilsvarende vis for den ændrede anmeldelse af 12. marts 1990«. Der kan ikke gives sagsøgeren medhold i, at denne vurdering er behæftet med en væsentlig unøjagtighed, idet det af den anden anmeldelse omhandlede Data System ikke længere omfattede en daglig overførsel af oplysninger og heller ikke omfattede fremsendelse af blanket V55 til aftalens deltagere. Det er nemlig ubestridt, at beslutningen, i hvilken det anføres, at Data System medfører, at der »fortsat vil blive udvekslet oplysninger, der kan tjene til at bestemme medlemmernes og forhandlernes salgsvolumen og markedsandele for perioder på en måned, samt oplysninger om chassisnummer og indregistreringstidspunkt for hver enkelt solgt traktor«, på ingen måde hævder, hverken at Data System omfatter daglig udsendelse af visse data til deltagerne, eller at blanket V55 sendes til disse. Anbringendets andet led savner følgelig faktisk grundlag.
- 41 Heraf følger, at anbringendet om, at beslutningen hviler på et fejlagtigt faktisk grundlag, må forkastes.

Andet anbringende: Den omstridte aftale tilsidesætter ikke Fællesskabets konkurrenceregler

Sammenfatning af parternes argumentation

- 42 Sagsøgeren har gjort gældende, at det er første gang, at Kommissionen fastslår, at en informationsudvekslingsordning tilsidesætter Fællesskabets konkurrenceregler, og når til dette resultat udelukkende på grundlag af en isoleret vurdering af ordningen, uden at fastslå forekomsten af samordnede konkurrencebegrænsninger som følge af aftalen. Beslutningen følger således ikke Kommissionens praksis og indebærer magtfordrejning.

- 43 Det i beslutningens punkt 37, første punktum, anførte, hvorefter en informationsudvekslingsordning nødvendigvis begrænser konkurrencen, hvis den indvirker på et stærkt koncentreret marked, ville indebære udstedelse af et »per se«-forbud, hvilket er uden fortilfælde. Ordningen formidler kun data vedrørende fortiden og angår hverken prispolitikken eller den kommercielle strategi. Desuden støtter de formidlede data ikke konkurrencebegrænsende aftaler. Deltagerne i ordningen forsøger ikke at fastholde deres respektive markedsandele. Informationsudvekslingen vedrører heller ikke en aftale om markedsopdeling eller informationsudveksling, der indgår i en prisaf tale. Endelig kan Kommissionen ikke påberåbe sig den førnævnte dom i sagen Suiker Unie m.fl. mod Kommissionen, der vedrørte udveksling af oplysninger angående fremtidige salg.
- 44 Kommissionen har ifølge sagsøgeren for første gang kritiseret en informationsudvekslingsordning på et »stærkt koncentreret marked« uden at undersøge, om en sådan ordning rent faktisk har konkurrencebegrænsende virkninger. En sådan »per se«-overtrædelse af konkurrencereglerne gennem en informationsudvekslingsordning har ingen som helst støtte i EF-retspraksis. Det er følgelig ikke muligt heraf at udlede de kriterier, som Kommissionen angiver at benytte ved vurderingen af en informationsudvekslingsordnings virkninger på markedet. I retspraksis anvendes andre kriterier, og der sondres mellem aftaler, der er forbudt »per se«, og sådanne, som ikke nødvendigvis begrænser konkurrencen. For den sidstnævnte gruppe har Domstolen undersøgt, hvorledes konkurrencevilkårene ville være, såfremt den anfægtede adfærd ikke forelå. En sådan undersøgelse foreligger ikke her i sagen. Så langt fra, at den »nødvendigvis« svækker konkurrencen, som det hævdes i beslutningen, forøger ordningen gennemsigtigheden på markedet, idet virksomhederne får mulighed for øjeblikkeligt at reagere på konkurrenternes dispositioner. Markedets gennemsigtighed, som virksomhederne ofrer betydelige udgifter på at opnå, er deres eneste mulighed for at vide, om et konkurrencemæssigt initiativ giver resultat.
- 45 Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen i sin Syvende Beretning om Konkurrencepolitikken, offentliggjort i 1978, gav udtryk for at ville sondre mellem

informationsudvekslinger vedrørende på den ene side statistiske oplysninger og på den anden side priser. Informationsudvekslingsordningen her i sagen vedrører ikke følsomme oplysninger, og Kommissionen har urigtigt sidestillet en informationsudvekslingsordning vedrørende priser med en ordning, som ikke vedrører priserne. Kommissionen har hermed ændret standpunkt i forhold til den førnævnte Syvende Beretning om Konkurrencepolitikken. I modsætning til Kommissionen finder sagsøgeren, at »Policy Outline of the AEA« ikke modsiger selskabets vurdering, hvorefter ingen data udveksles mellem deltagerne i ordningen. Kommissionens opfattelse, hvorefter konkurrenternes indbyrdes informationsudveksling alene har den virkning at forbedre den gensidige gennemsigtighed, men ikke indebærer en forbedring af denne i forhold til køberne, er urigtig, eftersom en stor del af de modtagne oplysninger tilstilles offentligheden igennem AEA. I øvrigt kommer informationsudvekslingen forbrugerne til gode, i det omfang den muliggør en bedre tilrettelæggelse af produktionen samt en begrænsning af omkostningerne.

- 46 Kommissionen afviser sagsøgerens påstand om, at den skulle have konstateret en »per se«-overtrædelse. Dette ville indebære, at de i sagen omhandlede forhold ville være forbudte, uanset vilkårene på det pågældende marked. Kommissionens beslutning indeholder tværtimod en nøjagtig gennemgang af vilkårene på markedet. Kommissionen afviser tillige sagsøgerens opfattelse, hvorefter beslutningen er i strid med dens hidtidige beslutningspraksis. Ligeledes finder Kommissionen, at resultatet i den foreliggende sag er i overensstemmelse med Domstolens praksis. I den førnævnte Syvende Beretning om Konkurrencepolitikken sondrede Kommissionen mellem konkurrenceneutrale informationsudvekslingsordninger og sådanne ordninger, som var egnede til at ændre konkurrencen. Den anførte herved tre hovedkriterier, som i relation til traktatens artikel 85 skal tages i betragtning ved en vurdering af den omtvistede informationsudvekslingsordning. Disse tre kriterier er henholdsvis de udvekslede oplysningers art, det pågældende markeds struktur samt spørgsmålet, hvorvidt informationsudvekslingsordningen også i forhold til forbrugerne er egnet til at øge markedets gennemsigtighed. Dette er de kriterier, som Kommissionen har lagt til grund i den foreliggende sag, og på grundlag af hvilke den konkluderede, at den i sagen omtvistede informationsudvekslingsordning er i strid med traktatens artikel 85.

Rettens bemærkninger

- 47 Retten bemærker, at i henhold til beslutningen gennemføres undersøgelsen af informationsudvekslingens virkninger for konkurrencen for markedet for landbrugs- traktorer i Det Forenede Kongerige i punkt 35-56 udelukkende med henblik på aftalens virkninger. Undersøgelsen foretages ved anvendelse af to sondringskrite- rier. For det første sondrer beslutningen på den ene side mellem de begrænsninger af konkurrencen, der følger af udsendelsen af data vedrørende hver enkelt konkur- rent (punkt 35-52), og på den anden side virkninger som følge af udsendelsen af data vedrørende virksomhed udøvet af hver enkelt deltagers forhandlere (punkt 53-56). For det andet sondrer beslutningen i forbindelse med undersøgelsen af virkningerne af oplysninger om hver enkelt konkurrents salg på den ene side mel- lem den negative virkning for »den skjulte konkurrence« (punkt 37-43) og på den anden side de negative virkninger for adgangen til markedet for fabrikanter, der ikke er deltagere i aftalen (punkt 44-48).
- 48 Hvad indledningsvis angår den konkurrencebegrænsende virkning af udsendelsen af oplysninger om hver enkelt konkurrents »salg« anføres det for det første i beslutningens punkt 35-43, at informationsudvekslingsordningen skaber fuldstændig gennemsigtighed mellem leverandørerne med hensyn til forholdene på markedet. I betragtning af markedets egenskaber vil en sådan gennemsigtighed ødelægge, hvad der endnu måtte være tilbage af »skjult konkurrence« mellem de erhvervsdrivende og fjerne ethvert element af usikkerhed med hensyn til forudsig- ligheden af konkurrenternes adfærd. For det andet anføres det i beslutningen, at informationsudvekslingsordningen fører til en grundlæggende forskelsbehandling med hensyn til betingelserne for adgang til markedet mellem ordningens deltagere, som har oplysninger, hvorved de kan forudsige deres konkurrenters adfærd, og erhvervsdrivende, der ikke er deltagere i aftalen, og som ikke alene befinder sig i en tilstand af uvished med hensyn til deres konkurrenters adfærd, men hvis disposi- tioner også øjeblikkeligt vil blive afsløret over for deres største konkurrenter, hvis de tilslutter sig ordningen for at overvinde dette handicap.
- 49 Hvad dernæst angår den konkurrencebegrænsende virkning som følge af udsendel- sen af oplysninger om forhandlernes »salg« anføres det i beslutningen (punkt 53-56),

at informationsudvekslingsordningen kan afsløre de forskellige konkurrenters salg på hvert enkelt forhandlerområdes niveau. Beslutningen anfører, at når der er tale om salg under en vis grænse inden for en bestemt forhandlers område, er det sandsynligt, at man kan få præcis oplysning om hver enkelt af de pågældende salg. I beslutningen har Kommissionen givet udtryk for, at for en bestemt periode og et bestemt produkt er ti enheder den grænse, hvorunder det er muligt at individualisere oplysningerne og identificere det enkelte salg (punkt 54). Ved hjælp af den viden, ordningen giver om konkurrenternes salg inden for en forhandlers (»dealer imports«) område såvel som om en forhandlers salg uden for sit område (»dealer exports«), gør ordningen det muligt at overvåge forhandlerens virksomhed og få oplysninger om importen og eksporten, således at »parallelimporten« kan overvåges (punkt 55). I denne situation er det sandsynligt, at konkurrencen mellem mærkerne begrænses, hvilket kan have negative virkninger for priserne.

- 50 Hvad dernæst angår den af sagsøgeren påståede uoverensstemmelse mellem beslutningen og Kommissionens tidligere beslutningspraksis finder Retten, at beslutningen ikke under nogen omstændigheder udviser nogen uoverensstemmelse med Kommissionens tidligere beslutningspraksis eller indebærer magtfordrejning. De nævnte kommissionsbeslutninger vedrører enten informationsudveksling, der omfatter andre oplysninger end dem, der omhandles i nærværende sag, eller markeder, hvis egenskaber og funktion efter deres art er forskellige fra det relevante marked. Sagsøgeren har heller ikke bevist, at Kommissionen ved beslutningen har tilsidesat nogle af de principper, som den har forpligtet sig til at overholde, navnlig i Kommissionens Syvende Beretning om Konkurrencepolitikken.

- 51 Retten bemærker imidlertid, at beslutningen, som anført af sagsøgeren, er den første, hvorved Kommissionen har forbudt en informationsudvekslingsordning, der vedrører et tilstrækkelig homogent produktudvalg og ikke direkte vedrører priserne på disse produkter, men som heller ikke støtter en anden konkurrencebegrænsende foranstaltning. Som det med rette anføres af sagsøgeren, er det på et virkeligt konkurrencepræget marked sandsynligt, at gennemsigtige forhold mellem de

erhvervsdrivende principielt vil skærpe konkurrencen mellem leverandørerne, for den omstændighed, at en erhvervsdrivende i denne situation tager hensyn til de oplysninger, han har i kraft af informationsudvekslingsordningen, for at tilpasse sin adfærd til markedet, vil næppe, når henses til udbuddets opsplittede karakter, for de andre forhandlere formindske eller fjerne nogen usikkerhed med hensyn til forudsigeligheden af virksomhedens konkurrenters adfærd. På den anden side finder Retten — her støttet af Kommissionen — at en generel ordning mellem de vigtigste leverandører vedrørende udveksling af detaljerede oplysninger med korte mellemrum, hvorved der gives oplysninger om indregistrerede køretøjer og disses indregistreringssted, på et stærkt koncentreret oligopolistisk marked som det relevante marked, hvor konkurrencen således allerede er stærkt svækket og informationsudvekslingen gjort lettere, sandsynligvis mærkbart vil begrænse den konkurrence, der findes mellem de erhvervsdrivende (se præmis 81 nedenfor). Under disse omstændigheder har en ordning, hvorefter der regelmæssigt og hyppigt udveksles oplysninger om markedets funktion, til følge, at de forskellige individuelle konkurrenters placering og strategi med jævne mellemrum afsløres over for samtlige konkurrenter.

- 52 Formidlingen af disse oplysninger til samtlige leverandører forudsætter nemlig for det første en aftale, i det mindste stiltiende, mellem de erhvervsdrivende om, at grænserne for forhandlersalgsområderne fastlægges med henvisning til Det Forenede Kongeriges postnummersystem, såvel som en institutionel struktur, således at oplysningerne kan udveksles mellem de erhvervsdrivende gennem den erhvervsorganisation, de tilhører, og, for det andet, når henses til disse oplysningers hyppighed og systematiske karakter, gør de det også muligt for den enkelte erhvervsdrivende mere præcist at forudsige sine konkurrenters adfærd, idet den grad af usikkerhed, der knytter sig til markedets funktion, og som ville have foreligget uden en sådan informationsudveksling, derved bliver mindre eller fjernes. Hertil kommer, at Kommissionen i beslutningens punkt 44-48 med rette gør gældende, at uanset hvilken beslutning der træffes af en erhvervsdrivende, som ønsker at komme ind på markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige, og uanset om vedkommende bliver deltager i aftalen, er denne aftale nødvendigvis til skade for den erhvervsdrivende. Enten bliver vedkommende erhvervsdrivende ikke deltager i informationsudvekslingsaftalen — og han giver da i modsætning til sine konkurrenter afkald på de udvekslede oplysninger og på det kendskab til markedet, de

yder — eller også bliver virksomheden deltager i aftalen, og i så fald bliver dens forretningsstrategi øjeblikkeligt afsløret over for alle dens konkurrenter via de oplysninger, som de modtager.

- 53 Heraf følger, at sagsøgerens anbringende, hvorefter den omtvistede aftale om udveksling af oplysninger ikke er egnet til at krænke fællesskabsrettens konkurrenceregler, må forkastes.

Tredje anbringende: Det Forenede Kongeriges myndigheder har ikke tilsidesat traktatens artikel 5

Sammenfatning af parternes argumentation

- 54 Sagsøgeren har gjort gældende, at myndighederne i Det Forenede Kongerige med fremsendelsen af andet blad i blanket V55 hverken fremmede eller opretholdt en aftale, hvorfor beslutningens punkt 49, i hvilken de offentlige myndigheder påstås at have gjort sig skyldige i et lovbrud, ikke er i overensstemmelse med Domstolens retspraksis på området. I den foreliggende sag kan de individuelle kontrakter, indgået mellem de enkelte aftaledeltagere og SIL, ikke betegnes som ulovlige aftaler. I øvrigt offentliggør de forskellige medlemsstaters myndigheder talrige detaljerede statistikker vedrørende visse, specielle markeder, og foreneligheden heraf med EØF-traktatens regler anfægtes ikke af Kommissionen.
- 55 Kommissionen har ikke særskilt ytret sig om dette anbringende.

Rettens bemærkninger

- 56 Retten bemærker for det første, at det her drøftede anbringende må anses for rettet mod retmæssigheden af det sjette og sidste afsnit i beslutningens punkt 49, hvorefter »endelig ... den omstændighed, at det er et ministerium, der giver branchen indregistreringsoplysninger, der gør det muligt at identificere de enkelte konkurrenters salg på et givet marked, i modsætning til aggregerede tal, der ikke gør det muligt at identificere de enkelte selskaber, ikke [er] til hinder for, at traktatens artikel 85 anvendes på de pågældende virksomheders adfærd. Det betyder tværtimod blot, at også myndighederne i visse tilfælde kan blive anklaget for overtrædelse, i dette tilfælde af traktatens artikel 5, idet det følger af artikel 85 og artikel 3, litra f), sammenholdt med traktatens artikel 5, stk. 2, at de nationale bestemmelser eller national administrativ praksis ikke må være til hinder for, at de fællesskabsretlige konkurrenceregler finder anvendelse fuldt ud«.
- 57 Retten bemærker for det andet, at traktatens artikel 5 pålægger medlemsstaterne at træffe alle foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af traktatens forpligtelser, samt til at afholde sig fra at træffe »foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af denne traktats målsætning i fare«.
- 58 Retten finder, at det klart fremgår af nævnte punkt 49 i beslutningen, at de i sagen omtvistede forhold under visse omstændigheder samtidig dels kan udgøre en overtrædelse fra de pågældende virksomheders side af traktatens artikel 85, dels kan udgøre en overtrædelse af traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 og 85 fra den medlemsstats side, på hvis territorium de pågældende forhold finder sted, hvorved bemærkes, at de nationale myndigheders optræden under alle omstændigheder ikke kan fritage markedsdeltagerne fra følgerne af deres tilsidesættelse af reglerne i traktatens artikel 85, stk. 1. Det fremgår desuden af beslutningens punkt 49, at der ikke udtrykkeligt tages stilling til, hvorvidt de omtvistede forhold kan indebære, at Det Forenede Kongeriges myndigheder har tilsidesat deres forpligtelser i henhold til traktatens artikel 5. Følgelig må anbringendet, hvorefter de omtvistede forhold ikke udgør en tilsidesættelse af traktatens artikel 5, under alle omstændigheder forkastes.

Fjerde anbringende: tilsidesættelse af bevisbyrdereglerne

Sammenfatning af parternes argumentation

- 59 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat den forpligtelse, som påhviler den til at føre bevis for de påståede konkurrencebegrænsende virkninger. Da den anfægtede informationsudvekslingsordning er blevet anvendt i perioden 1975 til 1991, må en vurdering af ordningen i relation til traktatens artikel 85, stk. 1, udelukkende bygges på en vurdering af dens faktiske virkninger og ikke blot på dens potentielle virkninger. Såfremt der ikke foreligger faktiske, konkurrencebegrænsende virkninger, må tvivlen komme anmelderne til gode. Som følge af at den har sammenblandet begreberne påvirkning af konkurrencen og påvirkning af handelen mellem medlemsstater, har Kommissionen afstået fra at undersøge, om den anfægtede informationsudveksling rent faktisk har begrænset konkurrencen, og den har ikke ført bevis for negative virkninger for konkurrencen som følge af informationsudvekslingen. I den foreliggende sag er der intet grundlag for at slutte, at en informationsudveksling på et meget koncentreret marked ændrer konkurrencen. Hvis man afstår fra at undersøge de negative virkninger for konkurrencen af en given fremgangsmåde, vil enhver aftale til syvende og sidst kunne betragtes som havende indflydelse på konkurrencen.
- 60 Kommissionen har gjort gældende, at beslutningen opfylder kriterierne, opstillet på området af Domstolen i dom af 30. juni 1966 (sag 56/65, Société technique minière, Sml. 1965-1968, s. 211, org. ref.: Rec. s. 235). Kommissionen har i første række undersøgt aftalens og Data System's formål og har dernæst undersøgt, om aftalens virkninger var egnede til at påvirke konkurrencen på det fælles marked. Beslutningen indeholder samtlige faktiske og retlige forhold, på grundlag af hvilke Kommissionen er nået til den konklusion, at aftalen bevirker en væsentlig fordrejning af konkurrencen på det fælles marked. Henvisningen til Domstolens dom af 26. november 1975 (sag 73/74, Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique mod Kommissionen, Sml. s. 1491) savner relevans, idet beslutningen ikke indeholder noget nyt princip, men blot anvender allerede gældende principper på

en konkret situation. Denne vurdering hviler på, at det er fastslået, at markedet er oligopolistisk, stagnerende og snævert. Kommissionen har opfyldt kravene i retspraksis til den faktiske og retlige undersøgelses fuldstændighed ved — under hensyn til de udvekslede oplysningers art og markedets struktur — at beskrive grundene til, at aftalen og Data System har en virkning, som hæmmer, begrænser eller fordrejer konkurrencen i væsentlig grad.

Rettens bemærkninger

61 Retten er i modsætning til sagsøgeren af den opfattelse, at det forhold, at Kommissionen ikke har kunnet godtgøre, at den anfægtede adfærd på det relevante marked har fremkaldt en faktisk begrænsning af konkurrencen, hvilket navnlig kunne skyldes, at aftalen i sine hovedtræk har været i kraft siden 1975, er uden betydning for sagens afgørelse, idet traktatens artikel 85, stk. 1, forbyder såvel faktiske konkurrencebegrænsninger som rent potentielle virkninger, når blot disse er tilstrækkeligt væsentlige (Domstolens dom af 16.6.1981, sag 126/80, Salonia, Sml. s. 1563, og Rettens dom af 24.10.1991, sag T-2/89, Petrofina mod Kommissionen, Sml. II, s. 1087), hvilket er tilfældet i den foreliggende sag på grund af markedets særlige karakteristika (se nedenfor, præmis 78).

62 Der kan følgelig ikke gives sagsøgeren medhold i, at Kommissionen, der ubestrideligt har bevisbyrden for, at der foreligger en overtrædelse af traktatens artikel 85, stk. 1, ikke i tilstrækkeligt omfang har godtgjort den anfægtede aftales konkurrencebegrænsende virkning. Følgelig må anbringendet forkastes.

C — *Tredje gruppe anbringender*

Første anbringende: Der foreligger ikke en aftale i traktatens artikel 85, stk. 1's forstand

Sammenfatning af parternes argumentation

- ⁶³ Sagsøgeren har anført, at der aldrig har foreligget en aftale mellem parterne om fælles regulering af forhandlerområderne. Efter indførelsen af postnummersystemet i Det Forenede Kongerige foretog aftalens deltagere en ny inddeling af forhandler-nes områder på grundlag af postområder. Denne omfordeling skete imidlertid ikke på grundlag af en aftale mellem AEA-medlemmerne med det formål at lette sammenligningen af deres oplysninger. Det eneste formål var at tilpasse forhandlernes områder til postområderne for at forhindre, at et postnummerområde kom til at høre til flere forhandlerområder. Hver deltager overgav en liste med postnumrene for hver af hans forhandleres områder til SIL, og der eksisterede ikke andre former for aftaler end en gruppe individuelle aftaler med SIL. Ifølge Kommissionens meddelelse vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis angående samarbejde mellem virksomheder (JO 1968 C 75, s. 3, berigtiget i JO 1968 C 93, s. 3) har sådanne fremgangsmåder hverken til formål eller til følge at ændre konkurrencen. Denne vurdering ændres ikke på grund af AEA's medvirken, der udelukkende er en følge af, at Det Forenede Kongeriges myndigheder ikke sender V55-blanketterne direkte til fabrikanterne eller importørerne. AEA's notits af 31. august 1979, som Kommissionen har henvist til, beviser ikke eksistensen af en samordnet praksis. I modsætning til hvad Kommissionen har hævdet, var aftalens deltagere i øvrigt ikke bekendt med, at ordningen skulle anmeldes til Kommissionen. På grundlag af Kommissionens Syvende Beretning om Konkurrencepolitikken mente deltagerne i aftalen om informationsudveksling i øvrigt, at den ikke stred mod traktatens artikel 85, stk. 1.

64 Kommissionen har gjort gældende, at den over for virksomhederne ikke har rejst noget klagepunkt, hvis berettigelse ikke er blevet godtgjort. I den foreliggende sag kritiserer den deltagerne i aftalen for, at de med det formål at fastlægge grænserne for deres forhandleres salgsområder enedes om at benytte postnumre, som muliggør den mest effektive udnyttelse af de oplysninger, der tages fra blanket V55. Som anført i beslutningens punkt 49, fjerde afsnit, ville de indsamlede oplysninger ikke være sammenlignelige, og analysen ville ikke have været så præcis, såfremt deltagerne havde fastlagt forhandlerområderne på et andet grundlag. Hvis deltagerne ikke var enedes om at opbygge forhandlerens salgsområder på grundlag af postområder, ville SIL ikke være i stand til at lave rapporter, som f.eks. »analyse af forhandlersalg«, af den art, som er bestilt af Case Europe Limited.

65 Kommissionen finder desuden, at informationsudvekslingsordningen udgør en aftale i traktatens artikel 85, stk. 1's forstand i overensstemmelse med Kommissionens førnævnte meddelelse vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis angående samarbejde mellem virksomheder, hvori Kommissionen bemærker, at sondringen mellem konkurrenceneutrale informationsudvekslingsordninger og sådanne, som vil være omfattet af traktatens artikel 85, undertiden er vanskelig at foretage. Idet Kommissionen herved henviser til AEA's notits af 31. august 1979, har den anført, at det fremgår af oplysningerne i sagen, at efter denne dato var medlemmerne bekendt med, at informationsudvekslingsordningen kunne være omfattet af artikel 85, selv om anmeldelse først skete næsten ni år senere, efter at den var blevet gjort til genstand for en undersøgelse fra Kommissionens side.

Rettens bemærkninger

66 Retten finder, som allerede nævnt (jf. ovenfor, præmis 51), at formidlingen af oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med indregistreringen af hvert enkelt køretøj, forudsætter en aftale, i hvert fald en stiltiende, mellem markedsdeltagerne

om ved hjælp af postnummersystemet i Det Forenede Kongerige at fastlægge grænserne for forhandlernes salgsområder, såvel som en institutionel ramme, der — gennem brancheorganisationens medvirken — muliggør udveksling af oplysninger mellem markedsdeltagerne. Uden en sådan aftale kunne de formidlede informationer ikke udnyttes på samme måde af modtagerne. Ved på denne måde at optræde samordnet har de erhvervsdrivende, der deltager i informationsudvekslingsordningen på markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige, nødvendigvis begrænset deres adgang til at træffe uafhængige beslutninger på en måde, der senere har kunnet øve indflydelse på konkurrencen mellem disse deltagere. På denne baggrund kan sagsøgeren ikke gøre gældende, at deltagerne i aftalen om informationsudveksling ikke har tilsidesat reglerne i traktatens artikel 85, stk. 1, når de i fællesskab har aftalt opbygningen af deres forhandleres salgsområder, jf. beslutningens punkt 49. Det i beslutningen herom anførte er hverken i strid med principperne, som er indeholdt i Kommissionens meddelelse vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis angående samarbejde mellem virksomheder, eller med de førnævnte tre kriterier, som er indeholdt i den Syvende Beretning om Konkurrencepolitikken, hvilke kriterier Kommissionen har taget behørigt hensyn til ved vurderingen af den omtvistede informationsudvekslingsordnings lovlighed.

- 67 Det følger heraf, at anbringendet om, at deltagerne i informationsudvekslingsordningen ikke har indgået en aftale i den i traktatens artikel 85, stk. 1, nævnte forstand, må forkastes.

Andet anbringende: Udsendelse af data om hver enkelt konkurrent udgør ikke en konkurrencebegrænsning

- 68 Andet anbringende omfatter tre led. Sagsøgeren gør for det første gældende, at der ikke foreligger nogen konkurrencebegrænsning som følge af en påstået »hindring af skjult konkurrence«. Som andet led gøres det gældende, at der ikke foreligger en konkurrencebegrænsning som følge af en påstået forøgelse af hindringerne for adgang til markedet for konkurrenter, der ikke deltager i aftalen. Som tredje led

gøres det gældende, at møderne i AEA's komité ikke har indflydelse på konkurrencen.

Anbringendets første led: Der foreligger ikke en begrænsning af konkurrencen som følge af en påstået »hindring af skjult konkurrence«

— Sammenfatning af parternes argumentation

69 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens konklusion, hvorefter det relevante marked er et meget koncentreret marked, på hvilket konkurrencen er svag, bygger på væsentligt urigtige omstændigheder og ikke støtter den antagelse, hvorpå beslutningen er baseret, nemlig at markedet må karakteriseres som et snævert oligopol. Markedet bør retteligt karakteriseres som et bredt oligopol. Sagsøgeren har herved anført, at skønt den samlede markedsandel for fire fabrikker i 1990 var på ca. 75%, dominerede disse fabrikker ikke markedet. Den blotte påvisning af, at der eksisterer en stor samlet markedsandel, er ikke et tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at der foreligger en kollektivt dominerende stilling, da resten af markedet er fordelt på ca. 40 virksomheder, der forhandler ca. 500 forskellige modeller.

70 På samme måde er det faktisk urigtigt, når Kommissionen gør gældende, at deltagerne i aftalen er »storleverandører« på markederne i andre medlemsstater. Om end det er rigtigt, at samtlige deltagere i aftalen er virksomme i de andre medlemsstater, kan de ikke alle betegnes som »storleverandører«.

71 Der er desuden ingen væsentlig forskel mellem aftaledeltagernes og andres markedsandele. Når Kommissionen hævder, at de fire største fabrikker dominerer

markedet, strider dette mod dens beslutning af 8. februar 1991 i fusionskontrolsagen Fiat/Ford New Holland i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsoverdragelser (berigtiget version offentliggjort i EFT 1990 L 257, s. 13), da beslutningen ikke fandt, at der forelå en kollektivt dominerende stilling.

- 72 Dernæst behøver eksistensen af et snævert oligopolistisk marked ikke nødvendigvis føre til en begrænsning af konkurrencen, hvilket Kommissionen i øvrigt har tiltrådt i sin Femtende Beretning om Konkurrencepolitikken fra 1986 (s. 231, nr. 267). Adgangen til markedet er ikke særskilt vanskelig, hvilket fremgår af, at der er nye deltagere på markedet, der tilbyder et næsten fuldstændigt produktprogram. I forbindelse med kontrollen med fusioner og virksomhedsovertagelser har Kommissionen desuden ved flere lejligheder anerkendt, at en virksomhed, selv med en stor markedsandel, ikke kan dominere markedet, såfremt en konkurrence på markedet er sandsynlig, fordi det er næsten åbent eller helt åbent. Desuden er det ukorrekt, når det i beslutningen anføres, at importen fra tredjelande er ubetydelig.
- 73 Dernæst gør sagsøgeren gældende, at arten af de udvekslede informationer er afgørende, når det skal vurderes, hvorvidt en informationsudveksling er i strid med traktatens artikel 85, stk. 1. I den foreliggende sag vedrører den udvekslede information udelukkende tidligere adfærd og afslører ikke nogen fremtidig handlemåde. Den begrænser heller ikke den usikkerhedsmargen, der foreligger med hensyn til at forudsige fremtidig optræden. Der kan heller ikke udledes noget om de benyttede priser, hverken direkte eller indirekte, fra den information, der udbredes gennem SIL. Individualiseringen af oplysningerne er i sig selv ikke nok til, at en informationsudvekslingsordning omfattes af traktatens artikel 85, stk. 1. Hertil kræves desuden, at de udvekslede informationer vedrører forretningshemmeligheder, således som Kommissionen udtrykkeligt har anført i sin tidligere nævnte Syvende Beretning om Konkurrencepolitikken. De data, der ligger til grund for de af SIL formidlede oplysninger, udgør imidlertid på ingen måde forretningshemmeligheder.

74 Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at en analyse af markedet for landbrugs-traktorer i Det Forenede Kongerige ikke alene ikke bekræfter, at den forøgede gennemsigthed på markedet har været til skade for konkurrencen, men oven i købet viser, at denne er blevet intensiveret. Dette bekræftes af udviklingen i markedsandele såvel som af prisudviklingen, hvilket over en given periode godtgør eksistensen af en reel konkurrence. I øvrigt er Kommissionens påstand om, at markeds-gennemsigthed har virkning på rabat- og prissænkningspolitikken, urigtig. Aftagerne er indflydelsesrige, organiserede, i stand til at udøve pression og særdeles velunderrettede. Mærkeloyaliteten er blot relativ. Påstanden om, at parallelim-porten overvåges, er urigtig, eftersom SIL er ophørt med at fremsende blanket V55/5 til deltagerne. Kommissionen har i det hele overvurderet gennemsigtheden mellem udbyderne, og også køberne drager fordel af denne gennemsigthed. Endelig kan den omtvistede informationsudvekslingsordning ikke føre til en sam-ordnet praksis, medmindre to betingelser er opfyldt, nemlig dels at ordningen gør det lettere at identificere konkurrenterne, dels at den åbner mulighed for sanktioner. På grund af de udsendte oplysningers ufuldstændige karakter kan ordningen imidlertid ikke hindre »skjult konkurrence«. Desuden foreligger der intet bevis for, at den har åbnet mulighed for sanktioner.

75 Sagsøgeren har sammenfattende anført, at det hermed er godtgjort, at Kommissio-nen har foretaget et groft fejlskøn i sin analyse af markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige. På basis af professor Albach's undersøgelser og på grundlag af egne oplysninger når sagsøgeren til den konklusion, at det pågældende marked er stort og oligopolistisk og med et differentieret produktudbud, hvor hovedleverandørernes samlede markedsandel har været vigende, og hvor nye leve-randører har vundet indpas. Det drejer sig om et marked, på hvilket priskonkur-rencen er »knivskarp«, og på hvilket der eksisterer et stort konkurrencepres fra aftagernes side på grund af stigende eksport fra fabrikanterne i tredjelande. En stor del af sagsøgerens konklusioner på dette punkt har Kommissionen i øvrigt ikke bestridt.

76 Kommissionen har gjort gældende, at om end en gennemsigthed mellem køber og sælger kan fremme konkurrencen, gælder dette ikke sagens informationsudveks-

lingsordning. I den foreliggende sag har ordningen ikke til formål at fremme gennemsigtigheden i forholdet mellem køber og sælger, men mellem sælgerne indbyrdes. Denne konstatering er berettiget såvel under hensyn til sagens omstændigheder som under hensyn til juridisk og økonomisk teori og praksis. Sagsøgerens analyse af markedets funktion afviger fra Kommissionens, idet denne ikke sondrer mellem gennemsigtighed i forhold til forbrugerne og mellem udbyderne indbyrdes. Markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige er ikke et massemarked. Det er i virkeligheden et marked i stagnation eller tilbagegang, foruden at det er et meget koncentreret marked. Sagsøgeren har på ingen måde godtgjort, at Kommissionen har foretaget et groft fejlskøn i sin vurdering af vilkårene på markedet.

- 77 Kommissionen har endvidere gjort gældende, at aftalens konkurrencebegrænsende virkning er tilstrækkeligt godtgjort, således at det ikke var fornødent at påvise, at der foreligger en bevidst samordnet optræden som bevis for, at aftalen begrænser konkurrencen. Når alt kommer til alt, finder Kommissionen, at sagsøgeren med urette hævder, at aftalen og Data System blot på en mere effektiv måde varetager en funktion, som parterne individuelt kunne varetage.

— Rettens bemærkninger

- 78 Hvad angår, for det første, vurderingen af det relevante marked som et oligopol må sagsøgerens kritik af Kommissionens analyse, hvorefter markedet domineres af fire virksomheder, der repræsenterer mellem 75 og 80% af markedet, afvises, da skema 2, som figurerer som bilag til professor Neumann's sagkyndige erklæring, som er fremlagt af sagsøgeren selv som stævningens bilag 17, og som viser ændringerne i markedsandele for de forskellige markedsdeltagere, afspejler en stabilitet i markedets væsentligste kendetegn, nemlig dets stærkt oligopolistiske karakter. Det fremgår af dette dokument, at den samlede markedsandel for de fire hovedleverandører androg 77,7% i 1990, sammenlignet med 69,2% i 1975. Desuden viser et nærmere studium af dokumentet, i modsætning til det af sagsøgeren hævdede, en relativ stabilitet i de vigtigste markedsdeltageres individuelle stilling, når ses bort fra sagsøgeren selv, som har tredoblet sin markedsandel i løbet af denne periode. Der

må endvidere gives Kommissionen medhold i, at et enkelt tilfælde af indtrængen på markedet, som en stor amerikansk fabrikant har opnået, ikke er tilstrækkeligt til at anfægte Kommissionens konklusion, nemlig at markedet er karakteriseret ved en relativ stabilitet i konkurrenternes placering samt ved, at det er et beskyttet marked.

- 79 Denne beskyttelse skyldes navnlig, at det for en ny konkurrent er nødvendigt at have et tilstrækkeligt udbygget afsætningsnet. Det fremgår af de fremlagte oplysninger i denne sag, således som det er anført i beslutningen, navnlig i punkt 35, 38 og 51, at indførslerne til Det Forenede Kongerige af landbrugstraktorer med en motorstørrelse på over 30 hk er begrænsede, hvilket i øvrigt bekræftes af en rapport om landbrugsmaskiner i Det Europæiske Fællesskab, der er fremlagt i sagen af Kommissionen som svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten. Denne konklusion anfægtes ikke af en undersøgelse af strukturen af det resterende udbud, der er af yderst opsplittet, og som, modsat det af sagsøgeren hævdede, styrker de største virksomheders stilling.
- 80 Samlet finder Retten, at der ikke foreligger noget væsentligt fejlskøn i Kommissionens vurdering, hvorefter den under hensyn til, at produkterne har en tilstrækkelige grad af homogenitet, med rette definerede det relevante marked som markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige, der må karakteriseres som et lukket oligopol, og at sagsøgeren ikke i denne forbindelse kan påberåbe sig den Femtende Beretning om Konkurrencepolitikken, jf. ovenfor, hvori Kommissionen i forbindelse med en analyse af finanstransaktioner foretaget i 1984-1985 nøjes med at konstatere, at der ikke er nogen automatisk sammenhæng mellem koncentrationsgrad og konkurrencens intensitet.
- 81 Hvad for det andet angår arten af de udvekslede oplysninger finder Retten for det første, at vedkommende oplysninger, navnlig vedrørende salg effektueret på området for hver enkelt af forhandlerne i distributionsnettet, i modsætning til hvad

sagsøgeren hævder, udgør forretningshemmeligheder, således som deltagerne i aftalen selv vedgår det, idet de har fastsat strenge betingelser for, hvornår de modtagne oplysninger kan videregives til en tredjepart, navnlig til medlemmerne i deres forhandlernet. Retten finder for det andet, som allerede nævnt (jf. ovenfor, præmis 51), at under hensyn til dens regelmæssige og systematiske karakter gør udvekslingen af oplysninger det så meget mere muligt for en given markedsdeltager, når henses til det relevante markeds karakter, således som denne er blevet belyst ovenfor, at forudsige, hvorledes konkurrenterne vil forholde sig, således at usikkerhedsgraden med hensyn til markedsvilkårene svækkes eller ophæves, hvilken usikkerhed ville have hersket, såfremt der ikke var sket en udveksling af oplysninger. Det er herved uden betydning, som argumenteret af sagsøgeren, at de udvekslede oplysninger ikke vedrører priser, eller at de vedrører tidligere salg. Heraf følger, at anbringendets første led, hvorefter der ikke foreligger nogen konkurrencebegrænsning som følge af en påstået »hindring af skjult konkurrence«, må forkastes.

Anbringendets andet led: Der foreligger ikke en konkurrencebegrænsning som følge af en påstået forøgelse af hindringerne for adgang til markedet for producenter, som ikke er deltagere i aftalen

— Sammenfatning af parternes argumentation

- 82 Sagsøgeren har anført, at når Kommissionen gør gældende, at informationsudvekslingsordningen i lige grad begrænser konkurrencen mellem de producenter, som er medlemmer, og dem, som ikke er det, eftersom den gør det muligt for de førstnævnte at hindre sidstnævntes adgang til markedet, er dette urigtigt. Systemet er lige åbent for enhver producent eller importør, der sælger nye traktorer i Det Forenede Kongerige. Udviklingen i antallet af markedsdeltagere, såvel som visse af deltagernes stilling på markedet, viser, at der rent faktisk er tale om et åbent marked.

I øvrigt er detaljerede oplysninger om markedets funktion særdeles værdifulde for en ny markedsdeltager. Sagsøgerens eget tilfælde viser, i strid med Kommissionens opfattelse, at en lille erhvervsdrivende meget vel kan optage kampen med de større virksomheder.

- 83 Kommissionen har gjort gældende, at det fremgår af professor Neumann's analyse, at den stigning i antallet af deltagere, der går ind på markedet, som sagsøgeren påberåber sig som argument mod Kommissionens opfattelse, hvorefter det er vanskeligt at få adgang til det pågældende marked, intet beviser i sig selv. Det afgørende spørgsmål er, hvorvidt de nye deltagere er i stand til at blive på markedet, og om de er i stand til at erobre en væsentlig markedsandel. Dette er imidlertid ikke tilfældet.

— Rettens bemærkninger

- 84 Retten finder, i modsætning til sagsøgeren, at det er berettiget, når Kommissionen i beslutningens punkt 44-48 gør gældende, at uanset hvilken beslutning en virksomhed, der ønsker at trænge ind på markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige, træffer, og uanset om den tilslutter sig aftalen eller ej, er aftalen nødvendigvis til skade for virksomheden, uanset det forhold, at informationsudvekslingsordningen under hensyn til dennes beskedne omkostninger og optagelsesregler i princippet står åben for alle. Hvis den pågældende virksomhed ikke tilslutter sig informationsudvekslingsaftalen, får den i modsætning til sine konkurrenter ikke adgang til de udvekslede oplysninger og til en kilde til en specielt pålidelig markedsviden. Hvis den beslutter sig til at tiltræde aftalen, afsløres dens forretningsstrategi øjeblikkeligt for samtlige konkurrenter på grundlag af de oplysninger, som de modtager (se ovenfor, præmis 52). Det er i denne forbindelse uvæsentligt, at antallet af virksomheder, der går ind på markedet, rent faktisk er højt. Følgelig forkaster Retten anbringendets andet led, hvorefter informationsudvekslingsordningen ikke er diskriminerende i forhold til nye konkurrenter, som ønsker at trænge ind på markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige.

Anbringendets tredje led: Møderne i AEA udgør ikke en konkurrencebegrænsning

— Sammenfatning af parternes argumentation

85 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens opfattelse, hvorefter AEA tilbyder sine medlemmer en platform til fremme af en højprispolitik, er urigtig. Der er tale om et rent postulat, som ikke bygger på fastslåede kendsgerninger, og som er i strid med den fortolkning, Kommissionen anlægger i sin meddelelse vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis angående samarbejde mellem virksomheder. Dels har møderne mellem deltagerne i AEA alene til formål at drøfte tekniske og administrative problemer i forbindelse med informationsudvekslingsordningens funktion, dels har Kommissionen ikke taget hensyn til det forhold, at AEA's medlemmer har besluttet for fremtiden ikke at holde møder vedrørende informationsudvekslingsordningen, bortset fra ad hoc-møder, der skal løse rent administrative funktionsproblemer.

86 Med hensyn til rigtigheden af dette sidste led af anbringendet har Kommissionen over for Retten indskrænket sig til at påberåbe sig aftalens historie, såvel som de i beslutningens punkt 22 nævnte dokumenter. Kommissionen er enig i, at Data System arbejder på basis af ad hoc-møder, der skal løse administrative problemer i forbindelse med ordningens funktion, og at den ikke er en ordning med regelmæssige møder.

— Rettens bemærkninger

87 Retten bemærker, at Kommissionen i beslutningens punkt 35 har anført, at den ved vurderingen af informationsudvekslingsordningens lovlighed i relation til traktatens artikel 85 har taget hensyn til »det forhold, at medlemmerne regelmæssigt mødes i AEA-komiteén, der er et forum for indbyrdes kontakter«, samt at det i beslutningens punkt 52 anføres, at ved »at øge gennemsigtigheden på et stærkt koncentreret marked og styrke sammenhængen mellem hovedleverandørerne på markedet gennem regelmæssige, hemmelige kontakter er det muligt at opretholde et generelt højt prisniveau på det pågældende marked trods prisforskellene mellem de forskellige varer, der udbydes på markedet«. Retten finder, som allerede anført (jf. ovenfor, præmis 51 og 65), at formidlingen til udbydere af oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med indregistreringen af de enkelte køretøjer, forudsætter eksistensen af en institutionel ramme, der — med den brancheorganisation, de erhvervsdrivende tilhører, som mellemed — muliggør udveksling af oplysninger mellem markedsdeltagerne. Som følge af denne samordning har virksomhederne, der deltager i informationsudvekslingsordningen på markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige, nødvendigvis begrænset deres frihed til at træffe beslutninger på en måde, der sandsynligvis har påvirket deres indbyrdes konkurrence. På denne baggrund må det afvises, når sagsøgeren hævder, at deltagerne i aftalen om informationsudveksling inden for brancheorganisationen, som de tilhører, ikke er enedes om visse organisatoriske foranstaltninger vedrørende informationsudvekslingen, hvilken konklusion på ingen måde strider imod de af Kommissionen anførte principper i meddelelsen vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis angående samarbejde mellem virksomheder. Det skal imidlertid understreges — og Kommissionen har heller aldrig hævdet andet — at ikke enhver kontakt inden for AEA nødvendigvis må betragtes som stridende imod traktatens artikel 85, stk. 1.

88 Det følger heraf, at anbringendets tredje led, hvorefter der ikke foreligger en samordning inden for AEA, må forkastes, samt at anbringendet om, at udbredelse af oplysninger vedrørende hver enkelt konkurrents salg ikke begrænser konkurrencen, ligeledes må forkastes.

Tredje anbringende: Formidlingen af oplysninger vedrørende salg foretaget af hver aftaledeltagers forhandlere begrænser ikke konkurrencen

- 89 Tredje anbringende omfatter to led. Som anbringendets første led gør sagsøgeren gældende, at det ikke er muligt ved hjælp af informationsudvekslingsordningen at identificere en konkurrents salg. Som anbringendets andet led gør sagsøgeren gældende, at ordningen ikke kan begrænse forhandlernes virksomhed og parallelimporten.

Anbringendets første led: Der foreligger ingen risiko for identifikation af en konkurrents salg

— Sammenfatning af parternes argumentation

- 90 Sagsøgeren har gjort gældende, at det i beslutningen hævdes, at hvor der er tale om under ti solgte enheder som minimum, vil en simpel sammenligning mellem virksomhedens eget salg og salget i et givet geografisk område vise omfanget af de forskellige konkurrenters salg. Dette tal på ti enheder er uforståeligt, og beslutningen har ikke påvist, i hvilken henseende informationsudvekslingsordningen omfattes af traktatens artikel 85. Sagsøgeren har endvidere henvist til dommen i førnævnte *Société technique minière*-sag og har anført, at ved vurderingen af, om informationsudvekslingsordningen på markedet for landbrugstraktorer er lovlige i relation til traktatens artikel 85, skal der alene tages hensyn til de faktiske virkninger for konkurrencen som følge af ordningen, men ikke til blot potentielle virkninger. Beslutningen har imidlertid ikke fastslået sådanne faktiske virkninger. Yderligere gør sagsøgeren gældende, at Kommissionens standpunkt, hvorefter oplysningerne vedrørende de egne forhandlers salg muliggør identifikation af den enkelte konkurrents salg, er urigtigt. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionens opfattelse, hvorefter oplysningerne vedrørende forhandlernes salg muliggør presion over for dem, vidner om manglende kendskab til handelens regler.

91 Kommissionen har bemærket, at sagsøgerens kritik er, at kriteriet på ti solgte enheder, således som det er fremstillet i beslutningens punkt 54, er uforståeligt. Kommissionen har anført, at det havde tiltrukket sig dens opmærksomhed, at de tilbudte oplysninger vedrørende konkurrenternes detailsalg fordelt på produkt og geografisk område er af meget detaljeret art. Beslutningens punkt 61 fastslår ikke, som hævdet af sagsøgeren, at den blotte risiko for, at solgte køretøjer kan identificeres, er tilstrækkelig som grundlag for at forbyde udbredelse af oplysninger vedrørende de enkelte aftaledeltageres salg, idet aftalens virkninger skal vurderes i relation til den konkurrence, som ville eksistere uden aftalen.

— Rettens bemærkninger

92 Retten bemærker, at traktatens artikel 85 forbyder aftaler, som har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen. I den foreliggende sag gøres det ikke gældende, at informationsudvekslingsordningen har til formål at begrænse konkurrencen. Følgelig kan den i givet fald kun anfægtes på grundlag af sine virkninger på markedet (således, via en modsætnings slutning, Domstolens dom af 13.7.1966, forenede sager 56/64 og 58/64, Consten og Grundig mod Kommissionen, Sml. 1965-1968, s. 245, org. ref.: Rec. s. 429). I dette tilfælde skal ifølge fast retspraksis en vurdering af aftalens eventuelle konkurrencebegrænsende virkninger ske i forhold til konkurrencen, således som den rent faktisk ville udfolde sig »uden den omtvistede aftale« (jf. den tidligere nævnte dom i sagen Société technique minière). Det forhold, at Kommissionen ikke har været i stand til at fastslå eksistensen af en faktisk konkurrencebegrænsende virkning på markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige som følge af informationsudvekslingsordningen, er uden betydning for sagens afgørelse, idet traktatens artikel 85, stk. 1, forbyder både faktiske og rent potentielle konkurrencebegrænsninger, forudsat at disse er tilstrækkeligt væsentlige. I den foreliggende sag er dette tilfældet under hensyn til markedets karakter, således som det er beskrevet ovenfor (jf. ovenfor, præmis 78 og 80), de udvekslede oplysningers art (jf. ovenfor, præmis 81) samt det forhold, at de udsendte oplysninger i visse tilfælde ikke har en tilstrækkelig aggregeret form, således at de muliggør identifikation af salgene. Der kan således ikke gives sagsøgeren medhold, når selskabet gør gældende, at Kommissionen — som uden at gøre sig skyldig i et åbenbart fejlskøn har fastsat antallet af solgte køretøjer i et givet forhandlerområde til mindst ti, under hvilket minimum den anser en identifikation

af de enkelte konkurrenters salg for mulig — ikke i tilstrækkelig grad har godtgjort, at informationsudvekslingsordningen inden for denne grænse må henføres under traktatens artikel 85, stk. 1.

- 93 Det følger heraf, at anbringendets første led, hvorefter der ikke foreligger risiko for, at de enkelte konkurrenters salg kan identificeres, må forkastes.

Anbringendets andet led: Der foreligger ikke risiko for begrænsning af forhandlerens aktivitet og af parallelimporten

— Sammenfatning af parternes argumentation

- 94 Sagsøgeren har gjort gældende, at det i beslutningen anføres, at de hos SIL indhentede oplysninger vedrørende de enkelte aftaledeltageres salg gør det muligt for fabrikanterne at øve pres på forhandlerne, hvilket kunne medføre en begrænsning af konkurrencen inden for samme mærke. Kommissionens argumentation bygger således på den mulighed, at de af SIL udsendte oplysninger vedrørende de enkelte konkurrenters salg bruges til uønskede formål. Der foreligger imidlertid ikke bevis for noget faktisk misbrug. De udsendte oplysninger gør det muligt at vurdere forhandlerens virksomhed, fastsætte mål for dem og kontrollere overholdelsen. Det er ligeledes forkert, når det i beslutningen anføres, at de modtagne oplysninger benyttes til at overvåge parallelimport. SIL ophørte pr. 1. september 1988 med at sende et eksemplar af formular V55/5 til aftaledeltagerne. Kommissionens vurdering vedrører således fortiden. Når den derfor i sin vurdering af informationsudvekslingsordningens lovlighed har taget hensyn til virkningerne af benyttelsen af formular V55/5, selv om denne ophørte pr. 1. september 1988, foreligger der magtfordrejning fra Kommissionens side.

95 Kommissionen har heroverfor gjort gældende, at for så vidt angår konkurrencen mellem forskellige mærker har informationsudvekslingsordningen muliggjort identifikation af den enkelte konkurrents salg. Hvad dernæst angår konkurrence inden for et enkelt mærke fremgik det af høringen i Kommissionen, hvordan et forhandlerområde kunne rationaliseres med henblik på inden for området at reducere salg foretaget af de andre forhandlere. Kommissionen tilføjer, at den afviser, at der skulle foreligge magtfordrejning, samt at den fandt, at oplysningerne vedrørende et køretøjs chassisnummer og datoen for den enkelte solgte traktors indregistrering ikke var nødvendige med henblik på kontrollen med garanti- og bonuskrav. Kommissionen er derimod af den opfattelse, at disse oplysninger gør det muligt at identificere oprindelsen og bestemmelsesstedet for hver enkelt traktor.

— Rettens bemærkninger

96 Retten finder for det første, at for så vidt angår vurderingen af informationsudvekslingsordningens virkninger på konkurrencen inden for et mærke har Kommissionen — uanset om en eller flere af deltagerne i informationsudvekslingsordningen rent faktisk har benyttet den omstridte ordning til at overvåge aktiviteten inden for deres afsætningsnet — retligt korrekt og uden åbenbart at fejlbedømme sagens faktiske omstændigheder kunnet fastslå, at ordningen, der muliggør en sådan overvågning ved regelmæssigt at give producenten detaljerede oplysninger om samtlige salg sket inden for hver af forhandlernes område, var i strid med traktatens artikel 85, stk. 1, derved, at den var egnet til inden for aftalens rammer som helhed at give dem mulighed for at yde hver af deres forhandlere en absolut områdebeskyttelse.

97 Retten finder for det andet, for så vidt angår en vurdering af informationsudvekslingsordningens virkninger på parallelimporten af landbrugstraktorer til Det Forenede Kongerige, at der må gives Kommissionen medhold i, jf. herved beslutningens punkt 55 og 56, at ordningen — i hvert fald indtil den 1. september 1988, hvor SIL ophørte med at sende virksomhederne blanket V55/5 — muliggjorde en

overvågning af sådanne indførsler ved hjælp af køretøjets chassisnummer, som i forvejen var anført på blanket V55/5 af producenten. Under disse omstændigheder er det ikke, som hævdet af sagsøgeren, godtgjort, at Kommissionen har benyttet sine beføjelser i et andet øjemed end det, hvortil de er blevet den tillagt, og det må således afvises, at der foreligger magtfordrejning.

- 98 Det følger heraf, at sagsøgerens argument om, at der ikke foreligger risiko for begrænsning af forhandlernes aktivitet og af parallelimporten, må forkastes, og at selve anbringendet, hvorefter der ikke foreligger en begrænsning af konkurrencen som følge af udbredelsen af oplysninger vedrørende salg foretaget af den enkelte deltagers forhandlere, følgelig må forkastes.

Fjerde anbringende: Der foreligger ikke en påvirkning af handelen mellem medlemsstater

— Sammenfatning af parternes argumentation

- 99 Sagsøgeren har gjort gældende, at det med urette anføres i beslutningen, at ved at svække konkurrencen påvirker informationsudvekslingsordningen uundgåeligt størrelsen af importen til Det Forenede Kongerige. Kommissionen har ikke taget hensyn til, at den manglende parallelimport skyldes den omstændighed, at de i Det Forenede Kongerige gældende priser ligger under priserne på kontinentet. Heraf følger, at den blotte mulighed for at gribe ind i forhandlernes virksomhed og i parallelimporten ikke var egnet til mærkbart at påvirke samhandelen i Fællesska-

bet. Kommissionens anbringender med hensyn til en eventuel påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne er ikke i overensstemmelse med retspraksis på området. Endelig er det med urette, når Kommissionen fra den omstændighed, at sagsøgeren ikke fremstiller traktorer i Det Forenede Kongerige, slutter, at selskabets deltagelse i informationsudvekslingsordningen påvirker samhandelen mellem medlemsstater.

- 100 Kommissionen har over for Retten henvist til beslutningens punkt 57 og 58, hvori det fastslås, at John Deere Limited importerer samtlige de i Det Forenede Kongerige solgte traktorer. De øvrige deltagere i informationsudvekslingsordningen importerer ligeledes en betydelig del af deres salg. Denne situation berettiger Kommissionen til at slutte, at en begrænsning af konkurrencen, der følger af en informationsudvekslingsordning vedrørende indregistreringerne, nødvendigvis har indflydelse på varestrømmene mellem Det Forenede Kongerige og resten af det fælles marked.

— Rettens bemærkninger

- 101 Retten finder, at under hensyn til dels det relevante markeds karakter, således som dette er beskrevet i det foregående (jf. ovenfor, præmis 78), og dels den omstændighed, at de største leverandører på dette marked er aktive på hele det fælles marked, er det berettiget, når Kommissionen i beslutningens punkt 57 udtaler, at »en informationscentral, der muliggør en detaljeret fastlæggelse af det nøjagtige detail-salg og markedsandelene for leverandører, der repræsenterer 88% af et nationalt marked, ... vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne mærkbart, fordi den svækkede konkurrence som følge af informationscentralens virke uundgåeligt påvirker størrelsen af importen til Det Forenede Kongerige« (jf. Rettens dom af 28.4.1994, sag T-38/92, AWS Benelux mod Kommissionen, Sml. II, s. 211). Med hensyn til sagsøgerens argument, hvorefter begrænsningen i importen af

landbrugstraktorer til Det Forenede Kongerige skyldes mere konkurrencedygtige priser på hjemmemarkedet, bekræftes dette på ingen måde af sagens akter. Navnlig bemærkes, at mens det ikke ud fra de under sagens behandling tilvejebragte oplysninger kan lægges til grund — som det anføres i beslutningen — at den anfægtede fremgangsmåde er egnet til at fremme et højt prisniveau på hjemmemarkedet, så fremgår det på den anden side heller ikke af sagens akter, navnlig af de af sagsøgeren som stævningens bilag 20 fremlagte prislister, at priserne for landbrugstraktorer på markedet i Det Forenede Kongerige har været lavere end priserne på markederne på kontinentet.

- 102 Det følger heraf, at anbringendet om, at der ikke foreligger en mærkbar påvirkning af handelen mellem medlemsstater, må forkastes.

Femte anbringende: Afslaget på at anvende traktatens artikel 85, stk. 3, er uberettiget

Sammenfatning af parternes argumentation

- 103 Sagsøgeren har gjort gældende, at selv om det antages, at aftalen er omfattet af traktatens artikel 85, stk. 1, er det fejlagtigt, når beslutningen afviser at anvende artikel 85, stk. 3, eftersom informationsudvekslingsordningen indebærer betydelige fordele for konkurrencen. Sagsøgeren gør herved for det første gældende, at Kommissionen har anerkendt, at ordningen bidrager til en forbedring af produktion og distribution; for det andet, at forbrugerne sikres en rimelig andel af fordelene ved systemet; for det tredje, at systemet ikke bevirker nogen begrænsning af konkurrencen, som ikke er uundgåelig, eftersom indsamlingen af de pågældende oplysninger, hvis den pågældende ordning ikke fandtes, kun ville kunne ske med betydelige omkostninger og følgelig kun ville kunne foretages af de store virksomheder; for det fjerde og sidste, at den anfægtede ordning ikke ophæver enhver konkurrence

mellem virksomhederne. Herefter opfylder ordningen efter sagsøgerens opfattelse betingelserne for, at der kun meddeles fritagelse. Følgelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har foretaget et groft fejlskøn.

- 104 Kommissionen har gjort gældende, at der intet holdepunkt er for, at den her i sagen åbenbart har fejlbedømt muligheden for at anvende artikel 85, stk. 3. Sagsøgerens argument, hvorefter Kommissionen ikke har taget behørigt hensyn til visse fordele ved aftalen, bygger på en misforståelse af beslutningens punkt 60. Kommissionen har gjort gældende, at så langt fra at være til gavn for forbrugerne gavner informationsudvekslingsordningen udelukkende leverandørerne. Den gør endvidere gældende, at det i beslutningen anføres, at ved at udveksle oplysninger om de forskellige fabrikanters markedsandele begrænser aftaledeltagerne den herskende usikkerhed med hensyn til markedets funktion. Dette markedskendskab giver hver af deltagerne i informationsudvekslingsordningen mulighed for at neutralisere ethvert initiativ fra en af de andres side. Kommissionen har aldrig tiltrådt, at udvekslingen af aktuelle og detaljerede oplysninger er nødvendig for at forfølge deltagerens forretningsmål, heller ikke, at en sådan udveksling, navnlig i relation til tredjepart, indebærer fordele, der udligner den konkurrencebegrænsende virkning. I Kommissionens beslutning hævdes det ikke, at aftalen ophæver enhver konkurrence. Den fastslår derimod, at aftalen reducerer usikkerheden med hensyn til det nøjagtige mål for samt styrken og omfanget af konkurrenternes fremstød. Kommissionen finder, at de nødvendige oplysninger for at planlægge virksomheden for en erhvervsdrivende, der er aktiv på markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige, kan udledes af oplysningerne vedrørende virksomheden selv og af de aggregerede oplysninger vedrørende den pågældende sektor, som ikke nødvendigvis behøver være så detaljerede som de rapporter, der fortsat udsendes inden for Data System-ordningen.

Rettens bemærkninger

- 105 Retten bemærker indledningsvis, at det følger af fast retspraksis, at de fire betingelser i artikel 85, stk. 3, for, at en aftale, der er forskriftsmæssigt anmeldt til

Kommissionen, kan fritages ved en individuel beslutning, er kumulative, således at Kommissionen, såfremt en af dem ikke er opfyldt, lovligt kan afslå den anmodning, den har modtaget. Retten bemærker endvidere, at det i første række påhviler de virksomheder, der anmelder en aftale med henblik på at opnå en individuel fritagelsesbeslutning fra Kommissionen, at forelægge denne de beviser, hvoraf det fremgår, at aftalen opfylder betingelserne i traktatens artikel 85, stk. 3 (Domstolens dom af 17.1.1984, forenede sager 43/82 og 63/82, VBVB og VBVB mod Kommissionen, Sml. s. 19; Rettens dom af 9.7.1992, sag T-66/89, Publishers Association mod Kommissionen, Sml. II, s. 1995). I nærværende sag lægges det i beslutningen til grund, at de konkurrencebegrænsninger, der følger af informationsudvekslingen, ikke er uundgåelige, eftersom »tal for fabrikantens eget selskab og aggregerede tal for branchen er tilstrækkelige til at kunne drive virksomhed på markedet for landbrugs-traktorer« i Det Forenede Kongerige. Denne konstatering, der foretages i beslutningens punkt 62 for den første anmeldelse, gentages i punkt 65 med hensyn til den anden anmeldelse. Sagsøgeren har ikke godtgjort, at de konkurrencebegrænsninger, der følger af informationsudvekslingsordningen, således som de er beskrevet i det foregående (jf. navnlig præmis 93, 97 og 98 ovenfor), er uundgåelige, navnlig under hensyn til formålene, nemlig at bidrage til den økonomiske udvikling og sikre en rimelig fordeling af fordelene. Der kan heller ikke gives sagsøgeren medhold i, at uden ordningen ville oplysninger svarende til dem, der formidles gennem ordningen, kunne indhentes af de erhvervsdrivende på markedet for landbrugstraktorer i Det Forenede Kongerige gennem markedsundersøgelser, når sådanne ville levere oplysninger, som navnlig ville være forældede, enkeltstående og ikke så hyppige som de oplysninger, der formidles gennem den af sagen omfattede ordning, uden at det i den forbindelse er nødvendigt at tage hensyn til omkostningerne ved at fremskaffe sådanne oplysninger. Informationsudvekslingsordningen, der navnlig ikke opfylder den tredje af de fire betingelser, som er fastlagt i traktatens artikel 85, stk. 3, opfylder følgelig ikke artiklens betingelser.

¹⁰⁶ Det fremgår af det anførte, at anbringendet om, at Kommissionen med urette afslog anmodningen om individuel fritagelse, som den fik forelagt, må forkastes, og at sagsøgte følgelig i det hele skal frifindes.

Sagens omkostninger

107 I medfør af procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor dømmes til at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Anden Afdeling)

1) Sagsøgte frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Cruz Vilaça

Briët

Barrington

Saggio

Biancarelli

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. oktober 1994.

H. Jung
Justitssekretær

J.L. Cruz Vilaça
Præsident